

Dosarul nr. 2ra-1797/2018

prima instanță, Judecătoria Chișinău, sediul Central (E. Galușceac)  
instanța de apel, Curtea de Apel Chișinău (V. Clima, A. Malii, E. Palanciuc)

## ÎNCHEIERE

03 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ  
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul  
judecătorii

Iulia Sîrcu  
Victor Burduh  
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Natalia Hristova-Curagheu,  
reprezentată de avocatul Roman Aronov,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Natalia Hristova-Curagheu împotriva Nataliei Urum și Alinei Urum, intervenienți accesorii Raisa Andreeva, Banca Comercială „Moldova-Agroindbank” Societate pe Acțiuni cu privire la constatarea nulității contractului de vânzare-cumpărare și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 06 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău prin care a fost respins apelul declarat de către Natalia Hristova-Curagheu și menținută hotărârea din 07 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central,

### c o n s t a t ă :

La 22 mai 2014 Natalia Hristova-Curagheu, reprezentată de avocatul Roman Aronov a depus cerere de chemare în judecată împotriva Nataliei Urum și Alinei Urum cu privire la constatarea nulității contractului de vânzare - cumpărare și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că la 07 martie 2012 a fost întocmit titlu de creanță la nr.1567, conform căruia reclamanta a acordat lui Nicolai Urum un împrumut în valoare de 100 000 de dolari SUA, cu scopul îmbunătățirii afacerii pe care o desfășura, pe un termen până la 01 ianuarie 2020.

A menționat că la 17 aprilie 2014, s-a adresat la Judecătoria Botanica mun. Chișinău cu acțiunea privind încasarea datoriei în sumă de 100 000 de dolari SUA din contul lui Nicolai Urum.

După perfectarea titlului de creanță (obligației de plată), Nicolai Urum prin contractul de vânzare-cumpărare nr.5223 din 12 septembrie 2012 a efectuat înstrăinarea proprietății sale - apartamentul nr.197 din bd. XXXXX în beneficiul fiicei sale Alina Urum.

Ca rezultat al acestei înstrăinări fictive apartamentul nr.197 la momentul de față este înregistrat pe numele altei persoane Alina Urum, însă proprietarul de facto a rămas Nicolai Urum.

Mai susține reclamanta că are un interes născut și actual, deoarece în baza titlului de creanță la nr.1567, ea este creditor față de Nicolai Urum, pe când apartamentul nr.197, care aparținea la momentul preluării datoriei cu drept de proprietate pârâtului Nicolai Urum, a fost înstrăinat prin contractul de vânzare-cumpărare în beneficiul fiicei datorului-pîrit - Alina Urum, iar în astfel de condiții s-au format circumstanțele stării de fapt și drept, în prezența cărora Nicolai Urum va evita măsurile de executare silită asupra ap.197, care vor fi aplicate ca rezultat al nerestituirii datoriei în valoare de 100 000 de dolari SUA.

A afirmat că contractul de vânzare-cumpărare nr.5223 din 12 septembrie 2012 este fictiv, deoarece a fost încheiat după nașterea obligației de împrumut, iar Nicolai Urum s-a aflat sub presiunea obligației pecuniare în suma de 100 000 de dolari SUA perfectată prin titlul de creanță la nr.1567 din 07 martie 2012. La încheierea contractului de vânzare-cumpărare nr.5223 din 12 septembrie 2012 a avut loc o neconcordanță intenționată a părților pe contract între voința reală și voința declarată, adică Nicolai Urum a manifestat o voință falsă și având scopul inducerii în eroare a reclamantei, creând aparența existenței actului juridic în realitate.

Totodată, contractul de vânzare-cumpărare nr.5223 din 12 septembrie 2012 a fost încheiat cu un scop unic și anume evitarea sechestrului și ascunderea apartamentului lui Nicolai Urum de la aplicarea măsurilor de executare silită. Or, înstrăinarea apartamentului litigios face imposibil executarea hotărârii judecătorești privind încasarea datoriei din contul lui Nicolai Urum conform Codului de executare.

A relatat că obiectul real al contractului de vânzare-cumpărare nr.5223 din 12 septembrie 2012 constituie raporturi juridice pe împrumut pe care părțile planifică să le evite.

A mai indicat că prin înstrăinarea apartamentului drepturile creditorului Natalia Hristova-Curagheu sunt grav încălcate, întrucât acest bun imobil nu poate fi urmărit, iar contractul din 12 septembrie 2012 a fost încheiat fără intenția de a produce efecte juridice.

Mai mult ca atât, pârâtul Nicolai Urum după înstrăinarea apartamentului vizat, continuă să locuiască în acest obiect locativ și achită plățile pentru serviciile locativ-comunale, fapt confirmat prin informația eliberată de ÎM „Infocom”.

La fel, Nicolai Urum păstrează lucrurile personale în imobilul dat și dispune de cheile de la apartament și prin urmare, are accesul liber în apartamentul dat.

A specificat că proprietarul nominal al apartamentului nr.197, după perfectarea contractului de vânzare-cumpărare nr.5223 din 12 septembrie 2012, nu locuiește în apartamentul menționat, nu achită plățile pentru serviciile locativ-comunale și are viza de reședința pe o altă adresă, fapt confirmat în mod convingător prin certificatul nr. 9279 din 24 aprilie 2014 eliberat de către ÎS „Registru”.

În astfel de circumstanțe, reclamanta consideră că contractul de vânzare-cumpărare nr.5223 din 12 septembrie 2012 a fost încheiat fictiv fără intenția de a

produce efecte juridice, având scop crearea condițiilor de fapt și drept, în prezența cărora va fi imposibilă urmărirea apartamentului pârâtului Nicolai Urum.

La 23 ianuarie 2015 Hristova-Curagheu Natalia și-a concretizat pretențiile, invocând în calitate de intervenient accesoriu Adreeva Raisa (f.d.66, vol.I).

În motivarea cererii a invocat că la încheierea contractului menționat au fost ignorate prevederile art.195 Cod Civil, și anume pârâții nu aveau intenția pentru nașterea, modificarea sau stingerea careva drepturi și obligații civile, pentru careva din părți ale contractului, intenția lor consta în faptul ca să ascundă și să pună în siguranță proprietatea care aparține lui Nicolai Urum.

A solicitat reclamanta declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare nr.5223 din 12 septembrie 2012 încheiat între Nicolai Urum și Alina Urum cu restituirea apartamentului nr.197 din bd. XXXXX în proprietatea lui Nicolai Urum și încasarea în mod solidar de la Nicolai Urum și Alina Urum a cheltuielilor de judecată în mărime de 6 000 lei.

Prin încheierea din 08 iulie 2015 a Judecătorei Botanica, mun. Chișinău a fost atras în proces în calitate de intervenient accesoriu BC „Moldova-Agroindbank” SA.

Prin încheierea protocolară din 06 martie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Central, în conformitate cu art. 70 Cod de procedură civilă a fost substituit pârâtul Nicolai Urum cu succesorul în drepturi Natalia Urum.

Prin hotărârea din 07 decembrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Central a fost respinsă acțiunea ca neîntemeiată.

La 18 decembrie 2017 Natalia Hristova-Curagheu a declarat apel împotriva hotărârii din 07 decembrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Central, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

Prin decizia din 06 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de către Natalia Hristova-Curagheu și s-a menținut hotărârea din 07 decembrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Central.

La 18 iunie 2018 Natalia Hristova-Curagheu, reprezentată de avocatul Roman Aronov a declarat recurs împotriva deciziei din 06 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat dezacordul cu hotărârile judecătorești, deoarece instanțele ierarhic inferioare nu au examinat corect și multiaspectual fondul cauzei în aspectul legal de constatare a nulității contractului de vânzare-cumpărare a apartamentului și aplicarea efectelor nulității actului juridic, iar prin adoptarea acestor hotărâri a fost încălcat dreptul recurentei la un proces echitabil garantat de CEDO.

Consideră că instanțele judecătorești au dat o apreciere incorectă raportului juridic stabilit între părți, nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea justă și corectă a cauzei, concluziile instanțelor expuse în hotărâri sunt în contradicție cu probele administrate.

A reiterat în susținerea recursului motive de fapt și de drept similare celor invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele inferioare.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 06 iunie 2018.

Astfel, recursul declarat la 18 iunie 2018, este în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului..

Completul Colegiului menționează că Natalia Hristova-Curagheu, reprezentată de avocatul Roman Aronov în cererea de recurs nu a invocat nici unul din temeiurile de declarare prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CtEDO că „... art. 6 § 1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului au fost verificate minuțios la judecarea cauzei în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Natalia Hristova-Curagheu, reprezentată de avocatul Roman Aronov, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Natalia Hristova-Curagheu, reprezentată de avocatul Roman Aronov.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,  
judecătorul

Iulia Sîrcu

judecătorii

Victor Burduh

Galina Stratulat